

Gânduri la vârsta a treia

Val

Nu știu dacă-mi pare mie,
Ori...că lumea e sucită,
A-nceput parcă să fie
Chiar și lenea obosită,

Nici în veri caniculare,
Ori acum, fiind mai rece,
Nu mai vrea, cucoană mare,
O ridiche să mai frece,

Iar de praz...nici pomeneală!
Și-a pus poftele în cui,
E cuprinsă de-osteneală
Doar privind lungimea lui...

Și pe străzi, cum văd eu bine,
Să îi dai chiar și bătaie,
Nici o frunză nu-i mai vine,
Vr'unui maidanez să-i taie!

S-o împingi, să-i dai la gioale,
Să-i dai gaz, e tot în pană,
Nu-l mai arde, pe parale,
Și..nici vorbă, de pomană!

În schimb, dai de ea-n prostie,
Fi'nd un loc ce îl adoră,
Nebunatică, zglobie,
Pe feisbuc la orice oră,

De-aia eu, cum n-am probleme,
Mă gândeam așa,-ntr-o doară,
Poate că, lenea, de-o vreme
E și ea pensionară!

Valeriu Cercel